

tage så lang tid, fra man, som det hed i marts 2006, var i gang med at lave et lovforslag, til vi i april måned 2007 kan behandle et lovforslag.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til hr. Jørgen Arbo-Bæhr vil jeg sige, at jeg ikke kan andet end gentage den forklaring, jeg gav før. Statsministeren gav et tilsagn, og jeg har selv givet et tilsagn om at komme med et forslag på det her område. Vi har arbejdet med forslaget, vi besluttede så at afvente kulegravningen af kon-tanthjælpsloftet, og nu er forslaget her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

B 122: Første behandling af beslutningsforslag nr. 6

Forslag til folketingsbeslutning om øget ret for deltidsansatte til fuldtidsansættelse i den of-fentlige sektor.

Af Ole Sohn (SF), m.fl.
(Fremsat 23/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 14.50

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som beskæftigelsesminister er jeg enig i, at det er et paradoks, hvis deltidsansatte ikke kan fin-de fuldtidsbeskæftigelse på områder, hvor der mangler arbejdskraft. Men for at konstatere, at dette paradoks er til stede, må en række forhold overvejes og undersøges nærmere.

Hvad er det egentlige omfang af deltidsansat-te, der rent faktisk vil og kan overgå til fuldtid? Det er vigtigt at have med i debatten, at næsten 85 pct. af de deltidsansatte oplyser, at de har valgt denne ansættelsesform frivilligt og ikke som følge af manglende mulighed for fuldtids-ansættelse. Når vi så har indsnævret feltet til de 15 pct. af de deltidsansatte i alderen 15-66 år, der i undersøgelsen fra Danmarks Statistik selv har oplyst, at de ikke kan få andet, melder der sig endnu et spørgsmål: Kan disse deltidsansatte så virkelig ikke få en fuldtidsstilling og hvorfor?

En undersøgelse fra Socialforskningsinstitut-tet fra februar måned 2007 indikerer med al ty-delighed, at fleksibiliteten og motivationen hos bl.a. deltidsansatte kunne være bedre. Forhold som transport til arbejde, skiftende arbejdstider, fagområde, uddannelse osv. har en stor betyd-ning for omfanget og fleksibiliteten i jobsøgnin-gen. Jeg synes ikke, det er så simpelt, som be-slutningsforslaget lægger op til, at konkludere, at de lønmodtagere, der angiver at være ufrivil-ligt på deltid, reelt også er villige og har mulig-hed for at påtage sig et fuldtidsarbejde inden for et område, hvor der efterspørges mere arbejds-kraft.

Jeg bliver også nødt til at gøre opmærksom på, at forslagsstillerne med forslaget bevæger sig ind på tre meget centrale områder i opbyg-ningen af vores samfund.

For det første vil forslaget jo begrænse ledel-sesretten. En egentlig ret for deltidsansatte til at overgå til fuldtidsansættelse kan være yderst problematisk set ud fra en arbejdsgiversynsvin-kel. Normeringen af personalet, herunder be-slutningen om, hvilke personalegrupper der skal varetage de forskellige arbejdsfunktioner, er en del af arbejdsgiverens ledelsesret og en nød-vendig forudsætning for en rationel og hensigts-mæssig drift af de offentlige institutioner. En pligtmæssig opnormering af deltidsansatte kan i mange tilfælde betyde en overflødig eller fejl-placeret arbejdskraft, som institutionen ikke kan udnytte. Samtidig vil en sådan opnormering kunne indebære en ekstrabelastning af lønbud-gettet, som typisk kun vil kunne kompenseres ved, at andre stillinger holdes ubesatte eller ned-lægges. Der kan således være en risiko for, at an-dre væsentlige funktioner dermed bliver nedpri-oreret.

For det andet vil den del af forslaget, der dre-jer sig om de kommunalt ansatte, støde ind i det kommunale selvstyre. Det fremgår jo af be-mærkningerne til forslaget, at det også omfatter

ret for kommunalt deltidsansatte til at få fuldtidsansættelse. Det bemærkes hertil, at den enkelte kommunalbestyrelse selv fastsætter de nærmere regler for den kommunale administrations indretning, herunder antallet af kommunalt ansatte. Kommunalbestyrelsen bestemmer således også selv, om den vil ansætte deltidsansatte eller fuldtidsansatte. Det kommunale selvstyre giver sig således udtryk i, at kommunalbestyrelsen i forhold til staten anses for en selvstændig arbejdsgiver.

For det tredje skal vi passe på, at vi ikke fratager arbejdsmarkedets parter muligheden for at indgå aftaler på dette område. Regulering af arbejdstid er i bund og grund et anliggende for arbejdsmarkedets parter. Enkelte overenskomster indeholder allerede i dag formuleringer om, at man, før der sker nyansættelse på deltid, skal undersøge, om de pågældende arbejdsfunktioner lige så hensigtsmæssigt kan udføres af allerede ansatte på deltid, der har de krævede kvalifikationer, og som ønsker at overgå til fuld tid. Det må anses for helt naturligt, at det, såfremt arbejdsgiverne råber efter arbejdskraft og der skulle være deltidsansatte, der gerne vil arbejde mere, så nok burde være muligt for de to parter at indgå aftaler, der sikrer begge parter interesse.

Kl. 14.55

Lad os nu finde ud af, om der er mulighed for at frigive yderligere arbejdsressourcer på dette område, og lad os så finde ud af, hvordan vi bedst muligt bruger disse ressourcer til glæde for såvel den enkelte lønmodtager, arbejdsgiverne som vores samfund. Sagt med andre ord: Hvis vi kan identificere en gruppe ufrivilligt deltidsansatte, der kan og vil påtage sig fuldtidsjob inden for et område, hvor der mangler arbejdskraft, så begynder vi da at ane konturerne af det paradoks, som forslagsstillerne anfører.

Forslaget er af lønmodtagersiden blevet rejst i forbindelse med opstarten af de forestående trepartsdrøftelser. Regeringen finder det derfor naturligt at vente og se, hvad der måtte fremkomme under de videre drøftelser under trepartsforhandlingerne. Regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte forslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ministeren og går over til ordførerrækken. Den første ordfører er fru Tina Nedergaard.

Tina Nedergaard (V):

Forslagsstillerne ønsker at forpligte den offentlige sektor til at tilbyde alle deltidsansatte fuldtidsbeskæftigelse. Forslagsstillerne henviser i forslaget bl.a. til det paradoks, som kan ligge i, at der er medarbejdere i den offentlige sektor, som ikke kan komme på fuld tid, samtidig med at den offentlige sektor mangler arbejdskraft. Undersøgelsen peger dog i retning af, at det er et lille mindretal, som reelt ønsker fuldtidsbeskæftigelse, og samtidig har Socialforskningsinstituttet peget på, at de deltidsansatte ikke nødvendigvis er fuldt motiverede for at tage et eventuelt tilbudt fuldtidsjob.

Selv om omfanget af ufrivilligt deltidsarbejde ikke nødvendigvis er så stort, som forslagsstillerne peger på, er det imidlertid interessant at få belyst, om der ligger en betydelig uudnyttet ressource blandt de deltidsansatte, så den offentlige sektor generelt bliver mere opmærksom på at trække på denne ressource, når opgaver skal løses. Der er dog en række forhold, som taler imod det fremsatte forslag.

For det første kan et lovmæssigt påbud om at tilbyde deltidsansatte fuldtidsbeskæftigelse betyde, at det deltidsjob, som man mangler medarbejdere til, slet ikke bliver besat. Hvis f.eks. kommunen skønner, at man ikke vil kunne tilbyde fuldtidsansættelse inden for kort tid, vil man måske helt undlade at ansætte. Det er hverken i medarbejdernes eller kommunens eller borgernes interesse.

For det andet bevæger forslaget sig langt ind i arbejdsgivernes ledelsesret. Det er arbejdsgiveren, som har retten til at normere personalet og beslutte, hvem der skal løse de forskellige arbejdsopgaver, også i den offentlige sektor.

For det tredje tager forslaget ikke hensyn til det kommunale selvstyre, hvor det er kommunalbestyrelsen, som indretter kommunen, herunder opgaveløsningen. Så på dette som på så mange andre områder bør vi vise en respekt over for denne beslutningskompetence.

For det fjerde synes forslaget at bevæge sig langt ind i et område, som må siges at være parternes, hvis den danske model skal tages helt alvorligt. Reguleringen af arbejdstiden er et partsanliggende, medmindre man decideret parterne imellem begrænser fleksibiliteten på arbejdsmarkedet med særlige bestemmelser i overenskomsterne.

For det femte er spørgsmålet rejst i trepartsforhandlingerne, og det synes for Venstre nærliggende, at Folketinget afventer resultatet af

disse drøftelser, som er baseret på gensidige hensyn.

I Venstre er vi ligesom forslagsstillerne optaget af behovet for at øge arbejdsstyrken, hvilket bl.a. velfærdsaftalen fra sidste sommer da også er udtryk for. Men vi mener ikke, at de gode intentioner bag forslaget opvejer de problemer, som forslaget medfører.

For god ordens skyld henviser forslagsstillerne til, at det kan være kommunernes dårlige økonomi, der eventuelt skulle forhindre, at man ansætter fuldtidsmedarbejdere. Men det har for så vidt intet med hinanden at gøre, for det at ansætte folk i heltids- eller deltidsstillinger er økonomisk ligegyldigt, da det jo er timerne, man betaler for. Dertil kommer, at kommunernes forbedrede økonomi under regeringen jo også har medført, at der er blevet ansat adskillige tusinde flere i den offentlige sektor.

Venstre støtter ikke forslaget.

Kl. 15.00

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Udviklingen på arbejdsmarkedet, siden den her regering er kommet til, har været sådan, at der siden fjerde kvartal 2001 og til i dag er forsvundet 80.000 fuldtidsjob. Til gengæld er der opstået 135.000 flere deltidsjob. Det er efter min mening et tegn på, at arbejdsmarkedet udvikler sig i en retning, som er uhensigtsmæssig, ikke mindst i den situation, vi i dag står i, hvor der på nogle områder er arbejdskraftmangel.

Jeg kunne godt tænke mig at høre Venstres ordfører give et bud på, hvad forklaringen kan være på denne udvikling fra fuldtidsjob til deltidsjob, og samtidig give sit bud på, om det efter Venstres mening er en god udvikling eller en dårlig udvikling.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det er udtryk for en god udvikling, at vi har fået langt flere beskæftiget, og faktisk er det også, når der er så stort et behov for offentlig service, en positiv udvikling, at der er kommet flere fuldtidsstillinger, som det jo er. At det så er fordelt på flere hoveder, end tilfældet var med den oprindelige arbejdsstyrke i den offentlige sektor, ser vi i Venstre ikke som værende bekymrende.

For Venstre er det helt afgørende, at vi har så høj en beskæftigelse som overhovedet muligt, og det næste er naturligvis, at de, der måtte ønske fuldtidsbeskæftigelse, har mulighed for det. Det er også derfor, at vi i Venstre henviser til, at man selvfølgelig med en vis fordel kan udnytte de muligheder, der ligger i, at den offentlige sektor bruger deltidsansatte, for så vidt man skal ansætte nye, altså først ser på, om de deltidsansatte kan dække opgaven. Men vi finder det altså af en lang række grunde ikke hensigtsmæssigt at lovgive om det og glæder os derimod over, at det kommer op i partsdrøftelserne.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu tror jeg ikke rigtig, at Venstres ordfører hørte, hvad jeg sagde, for problemet er jo, at der er 80.000 færre i fuldtidsjob i dag, mens der er 135.000 flere i deltidsjob. Fuldtidsjobbene forsvinder altså. Man kan jo ikke lade være med at tænke på, at det også hænger sammen med det indgreb i overenskomsterne, som bl.a. Venstre var med til med deltidsloven, som fratog fagforeningerne muligheden for at begrænse antallet af deltidsjob.

Derfor vil jeg godt høre en holdning fra Venstres ordfører, nemlig om ikke Venstres ordfører er enig med mig i, at det i dagens Danmark gælder om, at alle de, der gerne vil arbejde på fuld tid, også får mulighed for at arbejde på fuld tid.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det er en god intention, hvilket jeg også siger i min ordførertale. Men for os er det afgørende, at så mange som muligt kommer i job, og det at forudsætte, at der skal være et fuldtidsjob, før man overhovedet må bevæge sig ind på arbejdsmarkedet, finder vi ret problematisk.

Vi glæder os over, at der inden for den offentlige ramme er blevet mulighed for at udbedre eller forbedre den offentlige service betydeligt under denne regering. Hvis man samlet gør op, hvor mange arbejdstimer der ekstra er blevet råd til, svarer det til adskillige tusinde flere fuldtidsstillinger. At der så er sket en ændring i andelen, er jo en følge af, at der simpelt hen er kommet flere job. Det finder vi ikke yderst bekymrende. Og det, vi også lægger vægt på, er, at vi egentlig ikke kender det konkrete omfang, og vi sætter i hvert fald spørgsmålstegn ved, om det er så stort som det, forslagsstillerne angiver, da vi har undersøgelser, der peger i retning af, at

det kun er omkring 15 pct. af de deltidsansatte, som ønsker fuld tid.

Derudover mener jeg, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr begår den fejl at sætte systemet over familien. Der er fortsat voksne, måske med børn, som ønsker at have nedsat tid, og det skal der selvfølgelig også være mulighed for. Hvis det er det, der er sket i den offentlige sektor, er det kun glædeligt, at der er kommet flere deltidsstillinger.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvis ordføreren fra Venstre skulle have ret i, at det kun er 15 pct., der ønsker fuld tid, ville det omsat til fuldtidsstillinger, hvis man bare gav de 15 pct. muligheden, give 12.000 flere fuldtidsansatte. Så det er sådan set et anseeligt antal varme hænder, vi taler om.

Men det, der fik mig til at spørge, er fru Tina Nedergaards bemærkning om det kommunale selvstyre. Synes ordføreren ikke, at det er en smule patetisk at stå og tale om det kommunale selvstyre, når den her regering har lavet skattestop, udgiftsstop for kommunerne, begrænset kommunalt selvstyre, nationale test, som overtrumfer kommunerne osv., altså det ene eksempel efter det andet, hvor den her regering har udhulet og bastet og bundet kommunerne?

Forslaget her indebærer faktisk, at nogle af de penge, staten bruger til at udbetale supplerende dagpenge til offentligt ansatte, som er tvunget på deltid, men ønsker fuld tid, bliver flyttet fra dagpengekontoen over til kommunerne, så kommunerne får økonomisk råd til at øge antallet af fuldtidsbeskæftigede. Det er ikke nogen pligt fortsat, men det siges sådan set, at de, der ønsker det, skal have en ret, og det er jo noget ganske andet end en pligt.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det er sjovt, for da jeg læste beslutningsforslaget, hæftede jeg mig netop ved det, at SF som regel er optaget af, at regeringen indskrænker det kommunale selvstyre. Det er SF's opfattelse, det er ikke Venstres. Men det, der er interessant, er jo, at netop dette forslag vil være en meget væsentlig indgriben i kommunalbestyrelsens ret til at tilrettelægge og beslutte normeringen i løsningen af de offentlige opgaver.

Der er jo ikke nogen sammenhæng mellem det, og at et Folketing med meget bred tilslutning kræver en national test, så man sikrer kvaliteten i folkeskolen. Der er meget vid forskel på at sige, at vi ønsker at sætte nogle mål for den offentlige sektor, og så at definere, hvem der skal løse opgaverne.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er der da sandelig ikke nogen forskel på, for intentionen med forslaget er som det primære at have et mål om, at vi får flere varme hænder ud i ældreomsorgen. Det vil det her forslag kunne løse. Der er en sammenhæng mellem en mulighed og en ret, man giver medarbejderne, og de økonomiske forudsætninger for, at kommunen kan indfri det.

Det, der sker, er jo, at når kommunerne har fået en stram økonomi som følge af regeringens skattestop og udgiftsloft for kommunerne, så har de ikke økonomisk mulighed for at øge lønbudgetterne. Så det skal naturligvis hænge sammen med, at de penge, staten sparer ved ikke at skulle udbetale deltidsdagpenge, overgår til kommunerne, så kommunerne får mulighed for økonomisk at sikre flere fuldtidsstillinger. Der er derfor en meget naturlig sammenhæng mellem mulighederne for at sikre flere varme hænder og forslaget.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Hvis man skulle følge det argument, kunne man også argumentere for, at staten skulle pålægge kommunerne at ansætte alle, der er ledige, for så sparer vi både kontanthjælp og dagpenge, og så kunne kommunerne bruge det til at ansætte med. Det ville ligge meget langt væk fra Venstres politik.

Med hensyn til flere hænder i ældreomsorgen glæder det mig, at SF's ordfører bringer det på banen, fordi jeg dermed igen kan fastslå, at der er skabt det, der svarer til 5.000 flere fuldtidsstillinger inden for ældresektoren. Det må vi jo i fællesskab glæde os over.

Vi er enige i intentionerne om at øge arbejdsstyrken; vi er enige i intentionerne om, at folk, der ønsker at komme på fuld tid, for så vidt det overhovedet er muligt, skal have lov, men vi mener, at der er fem forhold, som gør, at vi ikke kan støtte forslaget konkret. Jeg beklager, at vi ikke her kan imødekomme SF's ønske.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Der er nok kommet flere ansatte i ældreplejen. Til gengæld kan vi også konstatere, at der er kommet flere ældre, der kræver mere pleje, og samlet set må vi også konstatere, at servicen over for den enkelte ældre er faldet. Det bekymrer åbenbart ikke Venstres ordfører.

Jeg undrer mig lidt over, at vi lige har vedtaget en velfærdsreform, som handlede om også at øge arbejdsudbuddet – unge skulle hurtigere igennem uddannelserne, og vi beder folk om at blive længere tid på arbejdsmarkedet, ikke trække sig så hurtigt tilbage – og så hører jeg i dag Venstres ordfører stå her og sige, at det i øvrigt ikke er bekymrende, at der ikke er mange flere hænder til at løfte opgaven i den offentlige sektor. Der er det så helt i orden. Der ser man bort fra en mulighed for rent faktisk at øge arbejdsudbuddet med 8.000 ved at vedtage forslaget, hvilket er anslået af FOA tidligere.

Det er da nye toner fra Venstre, at det overhovedet ikke bekymrer. Vil det også sige, at vi sådan generelt skal sige til befolkningen, at alt det, vi har lavet omkring efterløn, behøver de ikke bekymre sig om, for vi skal nok klare det hele, fordi Venstre har stor tiltro til, at det hele nok glider af sig selv?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu er det jo ikke rigtigt, hvad hr. Thomas Adelskov påstår, at ældre servicen er blevet dårligere. Tværtimod påviste Rockwool Fonden for et års tid siden, at netop ældresektoren havde fået et gevaldigt løft, og at omsorgen var blevet bedre. Man havde flyttet midler fra rengørings-siden, for at sige det på den måde, til omsorgs-delen, og det er en målsætning, som vi deler med kommunerne.

Derudover har jeg på ingen måde antydnet, at Venstre ikke finder det bekymrende, at der bliver deltidsansatte, men vi konstaterer i Venstre, at det da er en hel del bedre, at man er deltidsansat, end at man er ledig, og det er jo det, der er sket i denne regerings tid, nemlig at flere er blevet ansat på det private arbejdsmarked, hvilket til fulde opvejer de påstande, som kom fra oppositionen, og på den anden side har vi fået flere ind i den offentlige sektor til at løfte de meget væsentlige serviceopgaver, som vi står over for. Det er korrekt, at der er kommet flere ældre, men der er også blevet bedre ældreomsorg.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

En eller anden grad af tonedøvhed må der jo eksistere, når man ikke kunne høre de mange mennesker, som stod nede på Slotspladsen i efteråret og demonstrerede imod de besparelser og nedskæringer, som er sket ude i kommunerne med baggrund i regeringens politik, som betød, at mange kommuner sad og raslede med forskellige planer om liggedage, 3 uger imellem at tage de ældre i bad osv. Men det mener ordføreren altså er en meget bedre ældreservice, og det er da en interessant betragtning.

Kl. 15.10

Jeg er bare nødt til at konstatere, at det bekymrer os, at der kommer til at mangle hænder på det danske arbejdsmarked i fremtiden, og derfor har Socialdemokraterne også set på alle mulige måder, hvorpå arbejdsudbuddet kan øges.

En af de ting, der bekymrer os, at af de sidste tal, som vi har set i dag, har vi kunnet konstatere, at antallet nok er faldet en lille smule, men at der med den lave ledighed, vi har, alligevel stadig er 39.000 personer, der får supplerende dagpenge. Det er jo fuldstændig vanvittigt, nu hvor arbejdsgiverne efterspørger arbejdskraft. Det er vi sådan set indstillet på at se på, vi har også tilbudt beskæftigelsesministeren nogle løsningsmodeller, og en af løsningerne ville jo være, at man i f.eks. den offentlige sektor ansætter på fuldtid i stedet for på deltid.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg deler fuldstændig bekymringen, hvis det er sådan, at vi i en tid med problemer med at skaffe arbejdskraft ikke kan få folk i fuldtidsarbejde, men det er bare den helt forkerte måde at løse det problem på. Det skal ikke ske ved lovgivning, men gennem god dialog med parterne om, hvordan man kan gøre det, så det foreslåede værktøj er efter vores opfattelse ikke det rigtige.

Så skal jeg blot konstatere, at jeg på ingen måde er tonedøv, og det er det øvrige Venstre heller ikke. Det, man demonstrerede imod i efteråret, var de budgetforslag, som lå ude i kommunerne, men en gennemgang af regnskabstallene og af de budgetter, der rent faktisk blev vedtaget i kommunerne, viste, at der bliver brugt flere penge i børnehaverne pr. barn og brugt flere penge i folkeskolen i 2007, og gymnasierne, som i høj grad også var på banen, får ikke bare de samme midler som i 2006, men faktisk

omkring 70 mio. kr. ekstra. Vi var ikke tonedøve, for det viste sig, at der var en unødigt bekymring for, hvilke budgetter kommunerne ville fastsætte.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre til hr. Thomas Adelskov.

Thomas Adelskov (S):

Når vi står her i dag og er nødt til at behandle dette beslutningsforslag fra SF, skyldes det jo, at der føres en uhyggelig og utrolig stram økonomisk politik over for kommunerne – en politik, der har betydet, at kommunerne gennem de seneste år har set sig nødsaget til at spare på både daginstitutioner og skoler og inden for hele ældreområdet. Disse besparelser har betydet, at kommunerne har optimeret deres medarbejderforbrug på en sådan måde, at i stedet for at ansætte mennesker på fuldtid, så der kan løses opgaver gennem hele døgnet, er man gået over til kun at have folk ansat i det, man ude i kommunerne kalder spidsbelastningsperioderne, dvs. primært om morgenen og om aftenen.

Man har ikke længere brug for folk på de tidspunkter, hvor der førhen var tid til at yde mere og bedre service over for de ældre, f.eks. at gå i byen og handle og tale med de ældre. Det er det, der er sparet væk ude i kommunerne til fordel for deltidsstillinger, og det betyder efter vores bedste overbevisning, at servicen er blevet væsentlig ringere, både på ældreområdet og på hele daginstitutionsområdet, hvor man i f.eks. SFO'erne har nøjagtig den samme problemstilling.

Efter vores bedste overbevisning ville det betyde, at man fik flere hænder og mere tid til bedre omsorg, bedre pleje og bedre service, hvis kommunerne oprettede fuldtidsstillinger frem for at oprette de mange deltidsstillinger. Det er klart, at vi er opmærksomme på, at man har et økonomisk problem ude i kommunerne, og derfor kan de ikke gøre det, hvis det ikke også sikres, at der følger penge med.

Jeg synes som udgangspunkt, at SF's forslag er utrolig positivt, og har megen sympati for forslaget; men det er jo i realiteten en opgave, som regeringen burde tage på sig og forhandle med kommunerne i forbindelse med indgåelsen af kommuneaftalen. Der skal tages hul på forhandlingerne i maj måned, og det er jo lige netop her, kommuner, regioner og stat skal diskutere, hvordan vi sikrer, at der kommer flere hænder

på det danske arbejdsmarked, hvordan vi sikrer, at der bliver bedre service for de ældre, og hvordan vi undgår, at de medarbejdere, som ansættes ude i kommunerne, bliver stressede og nedslidte. Vi ved jo, at det er det, der sker derude.

Vi ved, at kommunerne, og regionerne med for den sags skyld, er nogle af de største leverandører af førtidspensionister og er nogle af dem, der leverer allerflest mennesker, der er stressede og nedslidte og ender på langvarige sygedagpenge. Vi ved også, at i vores samfund er der ifølge de sidste tal, jeg har set, 39.000, som får supplerende dagpenge i dag, og det er jo fuldstændig urimeligt, når vi samtidig kan høre arbejdsgivere råbe efter arbejdskraft, og når vi ved, at der mangler bedre service og flere hænder i ældreplejen.

Kl. 15.15

Der er nogle muligheder for at gøre noget ved det, bl.a. at oprette fuldtidsstillinger i stedet for at oprette deltidsstillinger og at give personalet mulighed for at bruge deres faglighed til at løfte nogle af de opgaver, de står over for – give personalet mulighed for ikke bare at skulle løbe med et stopur i hånden, at skulle klare det hele og i øvrigt skulle kunne dokumentere hvert eneste sekund med strekkoder. Man skulle rent faktisk give personalet mulighed for at løse opgaverne inden for en rimelig tid og give de ældre en ordentlig behandling og en ordentlig service.

Der burde være mulighed for, at regeringen rent faktisk løftede denne opgave i de kommende kommuneforhandlinger, og fra vores side skal der lyde en kraftig opfordring til, at regeringens projekt nr. 1 bliver at sikre ordentlig ældrepleje og at sikre ordentlig omsorg. I den sammenhæng er et af værktøjerne at sikre, at der rent faktisk er medarbejdere nok, og at medarbejderne har tilstrækkelig tid.

Et af de problemer, som jeg synes man fra både beskæftigelsesministerens og Venstres ordførers side springer let uden om, er hele spørgsmålet om rekrutteringsproblemet. Vi hører så tit kommunerne sige, at de har svært ved at skaffe medarbejdere til ældreområdet, og det er der vel i realiteten ikke noget at sige til, hvis man sidder som forsørger og skal forholde sig til, om man skal søge et arbejde i kommunen, når man kan se, det bliver på deltid, så man ikke har en jordisk chance for at kunne forsørge sig selv og sin familie.

Derfor er der altså også et spørgsmål om fordelingspolitiske principper, som ligger bag forslaget om at oprette fuldtidsstillinger og ikke

deltidsstillinger. Hvis vi skal gøre den offentlige sektor attraktiv, må vi nødvendigvis sørge for, at der rent faktisk er job, man kan leve af, og det ikke bare er et spørgsmål om, at der kun er job, som man af hensyn til kommunernes stramme økonomi lige nøjagtig kan få til at passe til den meget ringe og meget stramme service.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

I Venstre deler vi den opfattelse, at den offentlige sektor skal være en så stærk og god arbejdsplads som overhovedet muligt, og derfor er vi også utrolig glade for, at regeringen har iværksat kvalitetsreformen, som jo netop retter sig mod en bedre offentlig sektor. Det må bl.a. være derfor, at LO har ønsket at være med i forhandlingerne herom.

Jeg skal bare spørge, om hr. Thomas Adelskov kan bekræfte det, som Rockwool Fonden nåede frem til i sin store undersøgelse af ældreomsorgen, nemlig at den er blevet bedre. Der bruges flere ressourcer end nogen sinde tidligere, og der er afsat mere tid til den personlige pleje af den ældre nu, end før VK-regeringen trådte til.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

I Socialdemokratiet har vi konstateret, at regeringen jo har sadlet om over for den offentlige sektor, i hvert fald i ord. Vi noterede os før jul, at finansministeren gik fra at mene, at den offentlige sektor skulle blive mindre, til at mene, at nu kunne den offentlige sektor sådan set godt bevare den samme størrelse, ja, den kunne måske endda få lov til at vokse.

Vi har også noteret os, at der har været det samme hamskifte hos Venstre. Det skyldes måske de mange øretæver, man fik af befolkningen i løbet af efteråret, at man af hensyn til næste valg har tænkt sig at prøve at please befolkningen noget mere, men det forandrer sådan set ikke ved, at jeg synes, fru Tina Nedergaard skulle tage hjem og spørge sit bagland, de mennesker, som er omfattet af ældreplejen, om de synes, de har oplevet en bedre service. Det tror jeg ikke de har, for det generelle billede er jo lige nøjagtig, at en lang række kommuner har ændret det serviceniveau, de tidligere havde for den enkelte ældre.

Når der er kommet flere hænder i ældreplejen, skyldes det jo også, at der er kommet flere ældre og flere plejegrævende ældre, og derfor er

der naturligvis brug for flere hænder derude. Men når man spørger medarbejderne, må man konstatere, at medarbejderne løber meget stærkere, og at medarbejderne efterlyser mulighed for og tid til at øge kvaliteten derude, så medarbejdernes svar på fru Tina Nedergaards spørgsmål vil være: Nej, servicen er ikke blevet bedre, den er bare blevet ringere og ringere.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Hr. Thomas Adelskov anerkender helt givet ikke den indsats, regeringen har gjort for at øge omsorgen for de ældre og i øvrigt sikre en bedre offentlig service for borgerne, men hr. Thomas Adelskov kan måske bekræfte, at dette til trods anerkender Socialdemokraterne, at vi i år bruger 35 mia. kr. mere i den offentlige sektor, end man gjorde under den tidligere SR-regering?

Det er muligt, at pengene kan bruges bedre. Det er vi sådan set opmærksomme på, og det jo derfor, at vi med stor billighed ser på kvalitetsreformen, som bl.a. skal anvise, hvordan arbejdet kan organiseres mere tilfredsstillende for borgerne og i høj grad også for medarbejderne. Men jeg vil gerne bede hr. Thomas Adelskov bekræfte, at i dag bruges der langt flere ressourcer i den offentlige sektor, end tilfældet var under den tidligere regering.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

I går blev finansministeren her i Folketingssalen bedt om at fremlægge tal for, hvordan kommunernes økonomi er, men det kunne ikke rigtig lade sig gøre, fordi man først ville få de tal senere. Jeg forstår, at fru Tina Nedergaard har fået fat i de tal, og dem vil vi meget gerne se.

Kl. 15.20

Jeg kan konstatere, at af de penge, som skulles bruges på såkaldte forbedringer inden for hele ældreplejen, har man brugt et trecifret millionbeløb på at oprette privat hjemmehjælp. Der har skullet trykkes pjecer, og de har skullet kontrolleres ude i kommunerne, så pengene er gået op i ren administration, men overhovedet ikke i varme hænder. Det er det, jeg kan konstatere at denne regering har lavet på ældreområdet.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det er sådan set en udmærket generaldebat, men der er jo et konkret forslag, som vi egentlig skal forholde os til, og det går ud på, om vi skal

stille krav om, at man skal have udvidet adgang til at forlange at få fuldtidsbeskæftigelse, når man har deltidsbeskæftigelse.

Socialdemokraterne svinger sig op og siger, at det er en god idé, og at det vil man gerne, og i den forbindelse vil jeg spørge hr. Thomas Adelskov: Er der eksempler på, at Socialdemokraterne i Ritt Bjerregaards København eller i Horsens under Jan Trøjborg eller i Århus under Nicolai Wammen eller i Aalborg under Henning Jensen har taget initiativer til at lægge om, så der blev flere fuldtidsansatte? Så ville der jo være konkrete eksempler, men det er ikke ligefrem det, jeg synes der har været fremført i debatten fra Socialdemokraternes side, og ud over det virker det mere, som om det er en billig omgang, hvor man siger, at det lyder da meget sympatisk, så lad os gå med på det.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu ved jeg ikke, om hr. Ulrik Kragh er klar over, hvordan tingene fungerer, men det er jo sådan, at regeringen har pålagt kommunerne en meget stram udgiftspolitik, i øvrigt især i år. Selv om kommunerne har penge på bogen, selv om kommunerne har penge i banken, og selv om kommunerne har et stort overskud, kan de ikke engang få lov til at bruge det på bedre service, og derfor kan man heller ikke i socialdemokratiske kommuner levere den service, man rent faktisk gerne vil levere. Det er en af årsagerne til de protester, der kom fra borgmestrene hele sidste efterår.

Hr. Ulrik Kragh kan jo bare vende blikket nordpå og spørge Helsingørs konservative borgmester Per Tærsebøl, om han er tilfreds med, at regeringen fører en så stram udgiftspolitik over for kommunerne, at han ikke kan få lov at bruge nogle af de penge, man rent faktisk har i kassen i Helsingør, til at give borgerne bedre service. Svaret er meget enkelt. Han har sagt det flere gange i medierne, og jeg håber også, at hr. Ulrik Kragh har noteret det. Han er meget utilfreds. Svaret er: Nej! Man må ikke bruge pengene på bedre service. Regeringen har lagt en stram udgiftspolitik ned over kommunerne, og regeringen har forhindret, at man rent faktisk kan forbedre servicen.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det er simpelt hen for billigt, når man tænker på, at de kommuner, jeg nævnte, alle sammen er

kommuner, som iværksætter en lang række projekter for at udvikle kommunen, skabe fornyet vækst osv. Man vælger at prioritere kulturfyrårerne, og man vælger at prioritere andre udviklingstiltag i stedet for at prioritere den service, som de mennesker, vi taler om her, skal være med til at udvikle.

Det er ikke de økonomiske rammer, der er skyld i de begrænsninger. Det er et bevidst valg af måden at drive sin kommune på. Man udnytter sin ledelsesret til at få det optimale ud af midlerne, så jeg synes egentlig, at i stedet for at stå her og skælde regeringen ud skulle hr. Thomas Adelskov vende rundt og sige: Vi har et problem med rekruttering – det er det, forslagsstillerne egentlig er inde på – men vi må håbe, at kvalitetsreformen får kommunerne til at indse, at der er noget, som kan gøres bedre, og som man kan gøre, at de, der gerne vil have et fuldtidsjob, også kan få et fuldtidsjob.

Men det er altså ikke noget, vi skal klare fra Folketingets talerstol. Det skal derimod ske gennem aftalesystemet og ved, at kommunerne bruger deres ledelsesret til at ansætte flere mennesker, når de 200.000, der er på vej på pension, går på pension.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu ved jeg jo godt, at der foregår store interne diskussioner i regeringen mellem Venstre og De Konservative om, hvorvidt man skal bruge penge på kultur. I Socialdemokratiet mener vi, at det skal man, også fordi kultur giver en værditilvækst i samfundet, så det er sådan set en god idé, uanset hvor man gør det. Men regeringen må afklare med sig selv, hvad den mener om det, og her tror jeg nok jeg er enig med den konservative kulturminister.

Men vi er af den opfattelse, at vi ikke bare vil håbe på, at en kvalitetsreform kan gøre et eller andet, som måske kan animere kommunerne til at gøre noget. Vi kan godt gå ind for målsætningen i forslaget, og det er også derfor, jeg opfordrer til, at regeringen allerede i kommuneforhandlingerne, som starter i maj måned, rent faktisk tager med på dagsordenen og gør gældende, at man ikke skal oprette deltidsstillinger, men oprette fuldtidsstillinger. Det betyder selvfølgelig, at der skal følge økonomi med, og det er vi også indstillet på at støtte. Men man skal altså ikke bare lægge armene over kors og lukke øjnene og så tro og håbe på, at det hele går, for vi ved godt, at sådan kommer det ikke til at ske.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg sad på mit kontor og fulgte med i debatten og blev lidt fanget af det spørgsmål, som fru Tina Nedergaard stillede til hr. Thomas Adelskov, nemlig om hr. Thomas Adelskov ville forholde sig til, hvordan udviklingen har været i den offentlige sektor. Jeg blev meget opløftet, for hr. Thomas Adelskov gav jo et klart tilsagn om, at med undtagelse af nogle få hundrede millioner kroner, bruges der i dag 35 mia. kr. til ekstra velfærd til danskerne, og det synes jeg sådan set var særdeles positivt.

Men når hr. Thomas Adelskov indrømmer det i sit svar til fru Tina Nedergaard, kunne vi så ikke slippe for den retorik om påståede nedskæringer? Hr. Thomas Adelskov har jo indrømmet, at med undtagelse af nogle få hundrede millioner kroner bruger vi altså 35 mia. kr. ekstra på offentlig velfærd.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal jo ikke blande mig i, hvordan hr. Torsten Schack bruger sin tid, men bare sige velkommen i Folketingssalen til denne debat.

Der er jo ud over Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti overhovedet ikke nogen i det danske samfund, som mener, at der er blevet bedre velfærd under denne regering. Jeg anerkender – og det var det, jeg sagde tidligere til hr. Torsten Schacks kollega, fru Tina Nedergaard – at der er kommet flere hænder i ældreplejen. Det skyldes bl.a., at der er kommet flere ældre, og at der er større og vanskeligere opgaver, men det betyder jo ikke, at vi dermed får bedre velfærd og bedre service. Det betyder bare, at der er flere mennesker, der skal have pleje.

Det, vi kan konstatere, er rent faktisk, at spørger man ud hos personalet – og jeg synes, man skulle gøre sig den ulejlighed at tage rundt og spørge personalet og tale med dem – ja, så siger de, at de ikke har tid til at løfte opgaverne, at de ikke har tid til at give ordentlig service, og at de og dermed regeringen svigter de ældre.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er imponeret over, at hr. Thomas Adelskov som tidligere it- og teleordfører for Socialdemokraterne ikke er klar over, at man kan sidde på sit kontor og følge med i debatten. Det var så-

mænd bare det, jeg startede med at gøre opmærksom på, så jeg er sådan set fuldt orienteret om, hvad hr. Thomas Adelskov ellers har underholdt med.

Men igen: Jeg er da glad for, at hr. Thomas Adelskov kan bekræfte, at der bruges flere penge. Men dermed må diskussionen om nedskæringer da også høre op fra Socialdemokratiets side. Det er fair nok, at man løber fra tidligere målsætninger, fra 2010-planen og fra alt muligt andet, fair nok, men så er vi tilbage til, at den økonomiske uansvarlighed hænger. Det lever vi fint med, men jeg er glad for, at vi har kunnet få en bekræftelse af, at regeringen bruger flere penge på velfærd i dag, end der blev brugt tidligere. Det sætter jeg stor pris på.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

2010-planen var en meget stram økonomisk plan, men den indeholdt altså også et økonomisk råderum. Dette økonomiske råderum tog regeringen og Dansk Folkeparti til sig, og så gav de det ud til skattelettelse til befolkningen i stedet for at bruge det på bedre service. Derfor er der fastholdt en vækst på 0,5 pct. i den offentlige sektor, som har betydet nedskæringer og forringelser af servicen i den offentlige sektor, så enkelt er det jo.

Det eneste af 2010-planen, som regeringen overholder, er lige nøjagtig den lave offentlige vækst, ellers har man ikke overholdt noget som helst af 2010-planen. Alt andet har man skudt langt væk, det eneste, der er tilbage, er den stramme økonomiske politik over for kommunerne, og det er det, der har haft de konsekvenser, at kommunerne ikke ansætter folk i fuldtidsstillinger, men i deltidsstillinger, og at der er ringere service ude i kommunerne.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken, og det er hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, det er prisværdigt, at SF vil sikre, at alle, der ønsker at arbejde på fuld tid, skal have mulighed for det. Det er sådan set også det, Dansk Folkeparti ønsker, så det er vi ikke uenige om.

Vi ved, at mange kommuner spekulerer i at have deltidsansatte, og at det f.eks. kan være for at få åbningstiderne til at hænge sammen. Vi ved også, at der er mange medarbejdere, der øn-

sker et deltidsjob, hvilket der også skal tages hensyn til, men at der alligevel er rigtig mange, der gerne vil arbejde på fuld tid i stedet for. Det kan også være en god måde at løse en del af problemet med mangel på arbejdskraft i kommunerne og i det offentlige i øvrigt på.

Men selv om vi er enige med SF langt hen ad vejen, mener Dansk Folkeparti altså ikke, at det er den rigtige måde at løse problemet på. Kommunerne har selvbestemmelse, det må vi selvfølgelig respektere, og Dansk Folkeparti mener, at den rigtige måde at løse problemet på er, at regeringen tager problemstillingen med i den kvalitetsreform, den nu har indledt trepartsdrøftelser om, og at regeringen også tager spørgsmålet op med KL. Så tror jeg egentlig, der kan findes en fornuftig løsning, der kan tilgodese SF's ønske om at konvertere deltidsstillinger til fuldtidsstillinger og give de ansatte, der ønsker det, ret til at få et fuldtidsjob.

Selv om vi har sympati for forslaget, er det altså vores opfattelse, at den rigtige måde er at finde løsningen i forbindelse med forhandlingerne om kvalitetsreformen.

KI. 15.30

Første næstformand (Svend Auken):

Er der nogen, der ønsker korte bemærkninger? Det synes ikke at være tilfældet, så går vi videre. Og den næste ordfører er fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Da vores ordfører på området, hr. Lars Barfoed, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Lad mig sige fra starten, at Det Konservative Folkeparti afviser det fremlagte beslutningsforslag. Det er konservativ politik at understøtte det kommunale selvstyre, og det er konservativ politik at føre en økonomisk politik og en finanspolitik, der sikrer en afdæmpet vækst i de offentlige budgetter. Beslutningsforslaget vil underminere begge dele. En ret til at få et fuldtidsarbejde, når man er i deltidsarbejde kombineret med en frigørelsesattest, er en fuldstændig tilsidesættelse af kommunens mulighed for at styre personaleudvikling og omkostninger.

Noget andet er, at den nuværende konjunktursituation kombineret med den demografiske udvikling formentlig vil betyde, at de fleste personer i en sådan situation rent faktisk får mulighed for at få et fuldtidsarbejde, fordi der vil være en stigende mangel på arbejdskraft. Så for målet med beslutningsforslaget vil formentlig i

vid udstrækning blive opfyldt helt uden de tvangsforanstaltninger, som SF lægger op til i forslaget.

Så, som sagt er det en afvisning fra Det Konservative Folkeparti.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Geday som ordfører.

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil give SF fuldstændig ret i, at der er noget helt aldeles paradoksalt ved, at der er så mange mennesker i den offentlige sektor, der er ansat på deltid, selv om de ønsker fuldtidsarbejde, på samme tid som den offentlige sektor mangler arbejdskraft i stadig større omfang. I en situation med arbejdskraftmangel er det altså uhenigtsmæssigt, at mange offentligt ansatte lever af et deltidsjob kombineret med dagpenge på grund af en frigørelsesattest. Her var det i princippet bedst for samfundet og formodentlig også for den enkelte, at personen udfyldte en af de mange ledige stillinger på fuld tid enten i eller uden for den offentlige sektor.

SF skriver i beslutningsforslaget, at en undersøgelse fra fagforbundet FOA viste, at en fjerdedel af dem, der gik på deltid, var på tvungen deltid, at de altså ikke kunne få mere arbejdstid, selv om de ønskede det. Hvis de fik fuld tid, ville det betyde 8.000 stillinger ekstra, har FOA altså beregnet. Jeg synes, at når det forholder sig sådan, må man i hvert tilfælde sige, at den type beregninger som et minimum må indgå i drøftelserne om en kommende kvalitetsreform af den offentlige sektor som en af de måder, vi kan skaffe flere varme hænder på.

Men jeg må også sige, at jeg langt hen ad vejen kan følge de indvendinger, som regeringen har gjort rede for, både når det gælder spørgsmålet om den enkelte arbejdsgivers ledelsesret, det kommunale selvstyre og aftaleretten på arbejdsmarkedet. Og derfor er det altså vigtigt for os, at de ændringer, som der lægges op til, sker i en dialog eller i egentlige forhandlinger mellem de offentlige arbejdsgivere og lønmodtagere. Jeg ville i hvert fald være meget forsigtig med at sidde her på Borgen og trække løsninger ned over kommunerne, som måske ikke rigtig passer til den virkelighed, der er derude.

Når jeg tænker forslaget igennem, så forudsætter det vel, at de ansatte er smidige med hensyn til eksempelvis at være tilknyttet flere arbejdspladser eller decideret flytte arbejdsplads i det offentlige. Ellers ville vi jo komme i den situ-

ation, at der ville være nogle, f.eks. børnehaver eller plejehjem, som ville have mange ansatte til rådighed, altså der, hvor de deltidsansatte har takket ja til tilbuddet om at få en fuldtidsansættelse, mens andre arbejdspladser må stå med ubesatte stillinger, fordi medarbejderne ikke har ønsket at takke ja til tilbuddet.

Så jeg synes, at der er en række spørgsmål knyttet til det forslag, som SF kommer med, men det ændrer ikke på, at jeg synes, at der er noget paradoksalt ved den situation, vi står i, og at jeg derfor synes, at det er helt rigtigt af SF at rejse problemstillingen i et beslutningsforslag.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg forstod på to punkter ikke rigtig fru Elisabeth Gedays ordforæretale. Det ene punkt var, at det øjensynligt i vid udstrækning skulle være nødvendigt at få ansatte til at skifte arbejdsplads eller have flere job på grund af det her forslag.

I den forbindelse vil jeg bare bede fru Elisabeth Geday om at kommentere, om ikke det er rigtigt, at der f.eks. i daginstitutionerne er brug for, at der faktisk er flere pædagoger i forhold til børnene. Så hvorfor ikke løse det problem ved de daginstitutioner, hvor der er mange deltidsansatte, at sige: I stedet for at der skal ansættes en mere, kunne de to pædagoger, der er på 28 timer, og den ene, der er på 32 timer, arbejde fuldtids? Det er jo en forholdsvis enkel måde at løse problemet på.

Jeg ved godt, at det koster penge, men er det ikke også en del af den måde, vi får løst problemet med flere hænder i den offentlige sektor på, at vi faktisk investerer i det? Og det her er den letteste og enkleste måde at investere på.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil ikke afvise, at det ville være den rigtige løsning nogle steder. Men hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr rigtig tænker sig om, tror jeg også, at han vil være enig med mig i, at det måske ikke lige er her på Christiansborg, at den beslutning skal træffes. Den beslutning, om det er den løsning, man skal vælge, ligger altså bedst ude i den enkelte kommune eller ude på den enkelte arbejdsplads.

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr kan jo heller ikke afvise, at gjorde vi, som SF her foreslår, helt fuldstændig lige ud ad landevejen, så ville vi komme i den situation, at det var de ansatte selv, der

bestemte, om de ville op på fuld tid eller de ikke ville op på fuld tid. Og det ville ikke nødvendigvis være den mest hensigtsmæssige prioritering af arbejdskraften.

Vi i Det Radikale Venstre er meget optaget af, at der navnlig bliver sat ekstra kræfter ind der, hvor behovet er stort. Når det gælder daginstitutioner, er det jo i særlig grad de daginstitutioner, som har mange tosprogede børn, og som har mange børn med sociale problemer og børn med forældre med forskellige slags belastninger, hvor der er behov for at lave en større voksenbemanning. Men med det forslag her, hvor vi i København sidder og beslutter, hvad der skal ske i Hjørring, har vi jo ingen sikkerhed for, at det lige præcis er de rigtige steder, der kommer de flere ressourcer, der er brug for.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er i hvert fald glad for, at fru Elisabeth Geday giver mig ret i, at der i hvert fald nogle steder er brug for flere hænder, og vel også, at det her forslag er en mulighed for at skaffe de flere hænder i en tid, hvor der ikke er så meget ledig arbejdskraft.

Den anden ting, der undrede mig lidt, var det med, at det var et kraftigt anslag mod ledelsesretten. For når det handler om at tvinge ansatte på grund af mangelen på arbejdskraft, er De Radikale jo fuldstændig uhammede i den måde, hvorpå man vil tvinge ansatte til f.eks. at arbejde længere ved at afskaffe efterlønnen. Men når det handler om at tvinge arbejdsgivere på grund af mangelen på arbejdskraft, er De Radikale øjensynligt meget opsat på, at arbejdsgiverne skal fredes og vi ikke skal gøre noget med hensyn til ledelsesretten.

Er det virkelig radikal politik, at man på den måde sådan gerne vil tvinge de ansatte, men ikke tvinge arbejdsgivere?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg tror, at sagen i den her sammenhæng er, at Enhedslisten nok er det eneste parti her i Folketinget i dag, som ikke anerkender ledelsesretten. Ledelsesretten har bestået, siden hovedforliget blev indgået i 1899, og jeg må sige, at jeg anerkender, at den person, som ansætter, også har retten til at lede og fordele arbejdet. Det ved jeg godt at hr. Jørgen Arbo-Bæhr med den baggrund, han har, og Enhedslistens politik i øvrigt ikke nødvendigvis er enig i. Men det er jo altså

forskellen på at være radikal og så være medlem af Enhedslisten.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da regeringen lancerede sit udspil til kvalitetsreform, var en af de helt grundlæggende antagelser, at vi i fremtiden kommer til at mangle arbejdskraft. Alene inden for det offentlige vil der i løbet af de næste 10 år forsvinde 200.000 mennesker, fordi de går på enten pension eller efterløn. Desuden kan vi forudse, at vi i de kommende år får brug for endnu flere nye hænder alene på grund af den demografiske udvikling. Vi står altså over for en udfordring med at rekruttere ny arbejdskraft til den offentlige sektor.

Kl. 15.40

Regeringens svar på det har været ingenting. Regeringens svar har været, at man ikke kan rekruttere nye til den offentlige sektor, for hver gang der bliver ansat en i det offentlige, bliver der ansat en mindre i det private. Regeringen har altså intet svar på den udfordring, der hedder, at vi har brug for flere ansatte.

Det forslag, vi behandler her, tager et hjørne, et væsentligt hjørne, af det problem og siger, at en måde at løse det på er at udnytte de arbejdskraftressourcer, vi har med folk, der faktisk gerne vil arbejde fuld tid, men som i dag kun kan få et deltidsjob.

Det er et godt forslag. Det er et godt udgangspunkt for, at vi kan komme videre i debatten om, hvordan vi sikrer, at der er hænder nok til at udvide og udbygge den offentlige service til gavn for ældre, til gavn for børn, til gavn for elever og til gavn for syge.

I Enhedslisten har vi taget udfordringen alvorligt. Vi har udarbejdet en plan for, hvordan vi over en årrække faktisk kan skaffe hænder nok, både i den offentlige sektor og i den private sektor, fordi vi i dag står med det fuldstændig groteske problem, at ca. 800.000 holdes uden for arbejdsmarkedet, mens de, der er på arbejdsmarkedet, arbejder alt for meget, bliver alt for hurtigt nedslidte, bliver tvunget til at forlade arbejdsmarkedet alt for tidligt.

Et af de problemer, vi har på arbejdsmarkedet i dag, er jo skabt af, at vi har fået en meget lettere adgang for arbejdsgivere til fleksible arbejdssteder og til deltid. Alene i denne regeringsperiode er der forsvundet 80.000 fuldtidsjob, mens der er

opstået 135.000 flere deltidsjob, primært besat af studerende, der har brug for at arbejde ved siden af deres studier. Det er en udvikling, som vi skal have vendt. I hvert fald for så vidt at folk gerne vil arbejde på fuld tid, skal de også have muligheden for at få et fuldtidsarbejde.

I de offentligt ansattes organisationer har man jo lavet en opgørelse over, hvor mange der blandt deres medlemmer gerne vil arbejde noget mere. Og gudernes skal vide, at vi har brug for deres arbejdskraft. Derfor mener jeg, at vi bliver nødt til aktivt at arbejde for, at der bliver flere fuldtidsjob.

Det koster penge, det er der ingen tvivl om, og derfor mener jeg også, at det forslag, der her ligger fra SF, skal følges op med, at der faktisk i kommuneforhandlingerne bliver afsat tilstrækkelige ressourcer til, at kommunerne kan komme ud af den spændetrøje, som gør, at de ikke er i stand til at planlægge ud fra, at folk skal have et fuldtidsjob.

I øvrigt mener jeg, at man selvfølgelig kan stille SF det spørgsmål: Hvorfor skal det her kun gælde for folk, der har en frigørelsesattest? Hvorfor skal det ikke også gælde for de mange f.eks. i daginstitutionerne, der arbejder 30 timer, 32 timer, 33 timer, 34 timer? Hvorfor skal de mennesker ikke også have mulighed for at få fuld tid, hvis de gerne vil have det?

Det er bare for at sige, at vi egentlig mener, man bør gå længere end det forslag fra SF, som vi behandler her. Men med den lille tilføjelse støtter Enhedslisten altså forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Det er jo altid rart, når man fremsætter et beslutningsforslag, at få opbakning eller støtte eller få udtrykt sympati for det, men det er jo i særlig grad opmuntrende, når sympatien og den overordnede støtte kommer fra et flertal af Folketingets partier. Det er jo ikke så tit, det sker.

Men jeg synes, det er rart at konstatere, at både Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten kan se paradokset i, at vi er i en situation, hvor der er en akut mangel på varme hænder, ikke mindst i ældreomsorgen.

Kl. 15.45

Der er et udtrykt ønske og et konstateret ønske hos en lang række af de deltidsansatte, der

er i den offentlige sektor, om at komme på fuld tid, men paradokset består i, at de ikke kan komme det, arbejdsgiverne har ikke råd til det. Til gengæld er der en anden offentlig instans – netop staten – som, fordi kommunerne ikke har råd til det, bliver tvunget til at udbetale supplerende dagpenge for at hindre, at vi får tilstrækkeligt med varme hænder i den offentlige sektor. Det paradoks fatter jeg simpelt hen ikke at regeringen ikke tager alvorligt. Det er så enkelt at løse og burde have været løst for længst, sådan at det ikke havde været nødvendigt for os at stille et beslutningsforslag om det.

Det kan da ikke være sådan, at man bare sidder på sine hænder og siger: Det er ikke vores ansvar, at kommunerne ikke tilbyder fuldtidsstillinger, når man på den ene side kan konstatere, at der er et behov, og på den anden side kan konstatere, at der er et ønske fra de ansatte om at komme på fuld tid.

Hvis jeg var beskæftigelsesminister, eller hvis jeg var i beskæftigelsesministerens bukser – ja, så ville der være god plads, men hvis jeg havde været i beskæftigelsesministerens sted, så ville jeg have sagt til finansministeren: Når der nu forhandles aftaler med KL, når der nu skal laves en ny kommuneaftale, så skal det paradoks løses. Du må sige til kommunerne, som vi gør i så mange sammenhænge, at vi ikke vil acceptere at udbetale supplerende dagpenge. De penge flytter vi fra staten og over til kommunerne, under forudsætning af at kommunerne sammen med de faglige organisationer finder en smidig måde at sikre at få flest mulige på fuld tid.

Resultatet ville være tilfredse medarbejdere, mindre nedslidning, mindre stress og mere tilfredse ældre og tilfredse pårørende. Det er sådan set en relativt enkel opgave.

Så jeg havde håbet, at beskæftigelsesministeren ville mere end bare konstatere, at her er et paradoks, men at man ikke vil støtte at løse det, fordi man ikke vil belaste de kommunale budgetter, og fordi aftaler skal respekteres. Der er intet i forslaget, der indikerer, at vi ønsker at bryde budgetter, eller at vi ikke ønsker, at aftaler skal respekteres. Vi har sådan set nærmest foreslået, at de faglige organisationer indgår i forhandlingerne. Vi har sådan set også anvist, hvor penge skal komme fra.

Det, regeringen har som det allermest afgørende, er, at det kommunale selvstyre ikke skal understøttes, det skal holdes i kort snor. I øvrigt

synes jeg, det er lidt patetisk, at både Venstres og De Konservatives ordfører brugte meget energi på at rose det kommunale selvstyre. Man har sådan set lavet en lov, der siger til kommunerne: Hvis I så meget som vifter en smule mere med ørene, end vi siger I må, så har vi en lov ifølge lovbekendtgørelse nr. 492, som siger, at så kommer vi og giver jer bøder. Og nu står man her i dag og siger: Vi ønsker, at det kommunale selvstyre skal udvikles. Nej, det gør regeringen ikke, og det er jo derfor, at den ikke ønsker at understøtte kommunernes mulighed for at sikre en økonomi, der gør, at de kan få en bedre form for tilrettelæggelse, som kan sikre flere fuldtidsansatte og sikre flere varme hænder.

Med de bemærkninger vil jeg endnu en gang glæde mig over, at der sådan overordnet har været udtrykt sympati og støtte til forslaget fra en bred kreds af partier, og jeg håber, at den kommende tid kan bidrage til at lægge et maksimalt pres på regeringen, sådan at den under den ene eller den anden form sikrer, at vi får løst det paradoks, at vi har mange medarbejdere, som ønsker et fuldtidsjob, og at vi har stort behov for en bedre service i ældresektoren.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 131:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod brugen af hemmelige jobklausuler.

Af Thomas Adelskov (S), Elisabeth Geday (RV), Ole Sohn (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).
(Fremsat 29/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.